

Інноваційний потенціал у банку та механізм його оцінки

Кривич Яна Миколаївна

Українська академія банківської справи НБУ (м. Суми),

аспірант кафедри менеджменту

Запорукою успішної діяльності комерційного банку є інноваційна спрямованість його діяльності, а умовою ефективного здійснення інноваційної діяльності є забезпечення банку необхідними ресурсами, перш за все фінансовими, кадровими та маркетинговими. Тому дослідження питань оцінки достатності ресурсного потенціалу для здійснення банком інноваційної діяльності за сучасних умов набуває надзвичайної актуальності.

Досліджуючи інноваційний потенціал банків ми дійшли висновку, що існуючі науково-методичні підходи до його оцінки в принципі дуже схожі з підходами до оцінки потенціалу підприємств, проте існує ряд особливостей притаманних саме банківській сфері. Проведене дослідження показало, що домінуючі у науковій літературі підходи до оцінки інноваційного потенціалу ґрунтуються в більшості випадків на фрагментарній фіксації окремих показників інноваційної діяльності, потребують для розрахунку створення додаткової інформаційної статистичної бази і як правило не враховують ступеня залученості господарюючого суб'єкту до інноваційного процесу. Тому на нашу думку, при розробці методики оцінки інноваційного потенціалу банку слід звернути увагу на розробку комплексної системи оцінки інноваційного потенціалу банку, яка б базувалася, по-перше, на оцінці усіх ключових складових інноваційного потенціалу, по-друге, охоплювала не лише кількісну оцінку складових інноваційного потенціалу, але і якісну, по-третє, давала змогу врахувати умови, що забезпечують оптимальне використання ресурсів спрямованих на інноваційну діяльність, а також визначала їх гармонійності відповідно до стратегічної мети інноваційної діяльності банку.

Розглянемо більш детально особливості оцінки виділених нами основних складових інноваційного потенціалу банків.

Оцінка забезпеченості банків фінансовими ресурсами є однією з найважливіших проблем сучасної вітчизняної банківської практики, і достатньо складною темою в банківській теорії. Проблемність даного напрямку дослідження зумовлена двома основними аспектами: по-перше, практично відсутність нормально функціонуючих інноваційно спрямованих комерційних банків; а по-друге незначна кількість комерційних банків може ефективно використати власні ж ресурси, від чого власне залежить їхня ж прибутковість (об'єм прибутку, динаміка росту) і як наслідок можливість фінансування інноваційної діяльності. Слід зазначити, що форма та методи оцінки достатності банківського капіталу (ресурсів) чітко визначені вітчизняним банківським законодавством. Проте нас цікавить саме та частина банківських ресурсів, яку банк в змозі спрямувати на реалізацію інноваційних заходів. Наступна складова інноваційного потенціалу банку, яку теж слід враховувати при оцінці ефективності його формування та використання – кадрова. В умовах кризи актуальність даної складової набуває особливого значення. Оскільки успіх функціонування банку, його імідж, репутація, надійність, стабільність, масштаби та ефективність функціонування, а головне інноваційна спрямованість діяльності залежить не стільки від матеріальної забезпеченості банку, стільки від фахових навичок банківських службовців, рівня їх інтелекту та професійної освіти, здатності швидко пристосуватися до мінливих умов. Маркетинговий потенціал банку – це своєрідний набір маркетингових інструментів, який дозволяє з одного боку провести багатофакторний аналіз зовнішнього середовища (ринкова ситуація, дії конкурентів, запити споживачів і т.д.), а з іншого боку оцінити внутрішні ресурси банку і на основі такого дослідження сформулювати ефективну стратегію інноваційного розвитку банку, отримавши тим самим конкурентні переваги.

Таким чином, розробка комплексної системи оцінки інноваційного потенціалу банку сприяє не лише налагодженню роботи банку у сфері інноваційної діяльності, але і поліпшенню механізму функціонування кредитної установи в цілому, оскільки зосереджує увагу на оцінці ключових елементів її діяльності.

Кривич, Я.М. Інноваційний потенціалу банку та механізм його оцінки [Текст] / Я.М. Кривич // Банківська система України в умовах глобалізації фінансових ринків : матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (15–16 жовтня 2009 р.). – Черкаси: Черкаський інститут банківської справи Національного банку України, 2009. – С. 143–145.